

PASTORAL BRAKA I OBITELJI U SVJETLU POHODA PAPE BENEDIKTA XVI. HRVATSKOJ

Uvod

Pohod pape Benedikta XVI. Hrvatskoj 4. i 5. lipnja prošle godine odvijao se pod geslom "Zajedno u Kristu" povodom Prvog nacionalnog dana hrvatskih katoličkih obitelji. Papa je svoje poruke iskoristio, kako je sam rekao, da „ovaj važan događaj bude prigoda za ponovno isticanje vrijednosti obiteljskog života“. Stoga je opravdano razmotriti pastoral braka i obitelji u svjetlu tog njegova pohoda jer nakon Drugog vatikanskog koncila naša domovinska Crkva osobito cijeni taj vid pastorala i trudi se oko njegova usavršavanja. Svjedoči to dokument Hrvatske biskupske konferencije *Direktorij za obiteljski pastoral Crkve u Hrvatskoj* (2002.) koji predstavlja sintezu razmišljanja, djelovanja te stečenih iskustava unutar Crkve u Hrvata u novijem vremenu, ali i zacrtava domišljen program pastoralnim djelatnicima u pastoralu te samim obiteljima ukazuje kako će biti aktivni čimbenici pastorala.

Pastoral obitelji ima čvrsto teološko polazište budući da je Kristova ljubav paradigma obiteljskoga života, a ekleziološka mu je osnovica koncilsko učenje o 'Crkvi kao obitelji' i 'obitelji kao Crkvi u malom'. Na temelju spomenutog *Direktorija* iskristalizirala se činjenica da bračni i obiteljski pastoral traži dvije skupine djelatnika: profesionalne i one koji mu se posvećuju na poticaj osobne dobre volje i velikodušnosti. Formacija je potrebna jednima i drugima. Tim dvjema skupinama djelatnika valja, kao treću, pribrojiti samu obitelj jer je 'obitelj put obnove Crkve.' Iz prirode i ustrojstva sakramenta ženidbe proizlazi da supružnici imaju osobito poslanje u Crkvi koje se očituje u svjedočenju života po Duhu, zalaganju za kršćanski odgoj djece, sudjelovanju u obiteljskoj i župnoj katehezi, evangelizaciji drugih obitelji i bračnih parova te, konačno, u sudjelovanju u pastoralnom programiranju i izgradnji župne zajednice kojoj pripadaju.

Sveukupan pastoral obitelj kao osobit kategorijalni pastoral danas treba voditi računa o promjenama u strukturi društvenoga života i uspostavi novih odnosa u svim komponentama života, a napose u obitelji. U izazovima sekularizacije u braku i u obitelji nestale su mnoge vrednote, neke su na putu da iščeznu, a nastale su neke nove. To je kulturološki aspekt pastorala obitelji i neophodno je da djelatnici tog pastorala uočavaju današnji odnos vjere i kulture jer se samo tako mogu suočiti s mnogobrojnim religioznim, etičkim i civilizacijskim promjenama u suvremenom društvu koje valja smatrati ne samo ambijentom obiteljskog pastorala nego i odrednicama u traženju novih modela tog pastorala. U tom spletu izazova nalazi se i otvorenost životu, kao i brojni drugi izazovi.

Spomenuti međuodnos promjena u strukturi društvenog i kulturnog života s jedne strane i pastorala obitelji s druge strane Crkva dobro uočava i pretače u zahtjev evangelizacijskoga poslanja obitelji u društvu. Još je papa Pavao VI. u dokumentu *Evangelii nuntiandi* istaknuo da „obitelj kao i Crkva mora biti mjesto gdje se evanđelje prenosi i odakle ono zrači. U krilu, dakle, takve obitelji, koja je svjesna svoga poslanja, svi njezini članovi evangeliziraju, a ujedno su svi evangelizirani“ (br. 71). To učenje prihvaća i *Direktorij za obiteljski pastoral Crkve u Hrvatskoj* u kojemu piše: „Služba evangelizacije koju ostvaruje obitelj ukorijenjena je u jedinstvu poslanja Crkve i proizlazi iz njega pa se kršćanska obitelj uključuje i u navjestiteljsko poslanje Crkve unutar župne zajednice“ (br. 24).

Posebno obzirno valja napomenuti da je papa Benedikt XVI. na zagrebačkom Hipodromu upravio riječ obiteljima i naveo tvrdnju pokojnoga pape Ivana Pavla II.: „Prava obitelj, utemeljena na braku, sama je po sebi dobra vijest za svijet... U naše vrijeme sve su brojnije obitelji koje aktivno sudjeluju u evangelizaciji. U Crkvi je dozreo trenutak obitelji, a to je također trenutak misionarske obitelji.“ Sadašnji papa slijedi svoga prethodnika i ne govori o evangelizaciji kao posebnoj zadaći ili modelu pastorala obitelji. Naprotiv, obojica govore o evangelizacijskoj i misijskoj zadaći obitelji, ali ne kao osobitom obliku pastorala obitelji nego sam obiteljski život i nazočnost uzornih kršćanskih obitelji smatraju djelotvornim sred-

stvom naviještanja i suprotstavljanja rastakanju društva i kulture koje neprestano potiče suvremena sekularizacija. Papa Benedikt XVI. u tom je smislu istaknuo: „Dragi hrvatski kršćani, osjećajte se pozvanima naviještati evanđelje cijelim svojim bićem!“ Obnovljeno shvaćanje uloge obitelji valja pretočiti u nove modele pastorala obitelji. To su sigurno: sudjelovanje obitelji u katehezi i permanentnom obrazovanju, u kršćanskom Caritasu, u liturgijskom životu Crkve, u brizi za duhovna zvanja, u pastoralu mladih, u društvenom životu, u obrazovanju, u sredstvima društvenog priopćivanja itd. Dakle, sam obiteljski život valja smatrati temeljnom zadaćom i modelom pastorala obitelji. Suvremeni pastoral braka i obitelji valja uskladiti s tim shvaćanjem. Tek tada može se očekivati da će „obitelji naviještati evanđelje cijelim svojim bićem“.

Veronika Reljac